

hver gang en særskilt godkendelse af anlægget til det konkrete projekt.

I godkendelsen af anlægget vil der blive fastsat krav til den fysiske indeslutning. Da formålet er at sikre virksomhederne mulighed for den nødvendige forskningsmæssige udvikling af organismene, vil myndighederne generelt kræve høj fysisk indeslutning og sikring mod utilsigtet udledning for storskala-forsøg.

Storskalaanlæg vil stadig være omfattet af miljøbeskyttelseslovens regler i kapitel 5. Der henvises til Miljøstyrelsens orientering 4/1987 om miljøgodkendelse og forsøgsanlæg.

Det fremgår af § 9, stk. 1, i lov om miljø og genteknologi, at forskning med genteknologi skal ske i klassificerede laboratorieområder. Disse regler er nærmere specificeret i Arbejdsministeriets bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø, og er herudover suppleret med et krav om, at der skal ske anmeldelse af alle genteknologiske aktiviteter. Arbejdsministeren agter, udover de ændringer for storskala-forsøg, som følger af dette lovforslag, tillige at ændre bekendtgørelsen således, at anmeldekravet for forskning i klasse 1 bortfalder.

Når der derimod er tale om storskala-projekter, skal der – selvom anlægget er godkendt til klasse 1-projekter – ske anmeldelse til Arbejdstilsynet samtidig med, at sådanne projekter iværksættes. Arbejdstilsynet orienterer løbende Levnedsmiddelstyrelsen om projektanmeldelserne. Ordningen for storskala-forsøg vil således adskille sig fra forskningsreglerne ved, at alle storskala-projekter skal anmeldes.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvens af, at udviklings-, afprøvnings- og forsøgsproduktion foreslås overført til regulering i lovens § 9.

Til nr. 4 og 5

Efter miljøbeskyttelsesloven kan al aktivitet – bortset fra bygge- og anlægsarbejder – sættes i gang såvel mens klagefristen løber, som mens Miljøstyrelsen behandler en klage. Der kan desuden i visse tilfælde gives tilladelse til at igangsætte bygge- og anlægsarbejder. Ved klage til Miljøankenævnet gælder der ikke udtrykkelige regler, og udgangspunktet er dermed, at klager ikke har opsættende virkning.

I § 27, stk. 2 og 3, i lov om miljø og genteknologi gælder det derimod for alle instanser, at der undta-

gelsesfrit ikke kan sættes nogen aktivitet i gang, imens klagefristen løber, mens der på den anden side dog er mulighed for, at klagemyndigheden – når der er klaget – kan ophæve den opsættende virkning.

Der opstår således et problem, idet de allerfleste virksomheder, der beskæftiger sig med genteknologi også skal godkendes efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Det foreslås, at den opsættende virkning ændres således, at der opstår parallellitet for produktionssagerne med miljøbeskyttelsesloven. Det er vurderingen, at de klageberettigede stadig vil have realistiske muligheder for at klage. Udnyttelsen af tilladelsen betyder ikke i sig selv, at en eventuel imødekommelse af klagen umuliggøres. Det vil i øvrigt være op til virksomhederne selv at vurdere, om man vil starte produktionen under en klagesag.

Det findes ikke nødvendigt at kræve ubetinget opsættende virkning af klager, ligesom det heller ikke findes nødvendigt på miljøbeskyttelsesområdet. Miljømæssige komplikationer forventes kun at være til stede i undtagelsestilfælde, idet det forventes, at størsteparten af produktionsorganismene normalt vil kunne karakteriseres som lavrisikoorganismer. Det bemærkes, at klagemyndigheden eller godkendelsesmyndigheden ifølge forslaget vil kunne pålægge opsættende virkning, hvis der skønnes at være behov for det.

Det er ikke nødvendigt at ændre reglerne om opsættende virkning af klager i sager efter §§ 11–13. Med hensyn til levnedsmidler m.v. (§ 13) er der ikke modstrid med reglen i levnedsmiddellovens § 60. For stoffer og produkter (§ 12) er der overensstemmelse med § 54 i lov om kemiske stoffer og produkter.

Til nr. 6–9

Ændringerne er en konsekvens af, at storskala-forsøg overføres fra produktionssager til en ordning som svarer til reglerne på forskningsområdet. Det foreslås, at det vil være strafbart at påbegynde storskala-forsøg uden overholdelse af de regler, som er foreslået her.

Samtidig udvides hjemlen i § 32, stk. 4 til, at der også i reglen om forsøg i undervisningsøjemed kan fastsættes straf af bøde.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1989.